

Konec masopustu varuje před smrtonosnými novotami

Činohra Národního divadla moravskoslezského uvádí Topolovu hru

ohlédnutí za víkendovou divadelní premiérou

Ostrava – Tradiční konec masopustu bývá v lidové pranostice spojen i se symbolickým vynášením smrti z obce. Josef Topol ve své hře Konec masopustu tento obraz významově posunuje: masopustní masky a jejich rej zde dostávají opačný, netradiční význam. Slouží vládnoucímu režimu a přemlouvají sedláka, aby dal své pole do družstva. Autor tím varuje před novotami, které nepřináší prospěch, ale naopak ve svém důsledku přinášejí smrt. Činohra Národního divadla moravskoslezského (NDM) uvedla ve čtvrtek premiéru a v sobotu druhé představení této hry. Režisér Janusz Klimsza rozhodně neinscenuje prvoplánově obraz z dob kolektivizace vesnice. V jeho pojetí Topolova Konce masopustu jsou zdůrazněny osobní podíly každého jednotlivce na tragédii celku. A každá z jednáji-

SNÍMEK ZE HRY Konec masopustu. Foto: Radovan Štastný

cích postav nese svůj podíl viny.

Scénograf David Bazika tentokrát využil pověstnou rozlehlost hracího prostoru v ostravském Divadle Jiřího Myrona velmi umně, otevřel hloubku i výšku jeviště, ba využívá funkčně i boční trakty. Hudba Zbyhňeva Šiwka obsahuje mnoho varovných hlubokých tónů a podtrhuje varovnou výpověď inscenace.

Eliška Zapletalová si v kostýmech vyhrála zejména u masopustních maskar. David Viktora v roli sedláka Krále vytváří postavu marně se držící tradičních hodnot (v dlouhých pasážích nemá účast na všude okolo probíhající ději symbolicky objímá a zoufale drží v náručí vlastní stůl ve své kuchyni). Výrazné postavy vytvářejí zejména Renáta Klemensová

v roli osamělé bezcharakterní švadleny Věry, František Večeřa coby holič přezdívaný Smrták a zvláště pak Petr Houska v postavách Mladíka a hybatele děje, maskary Husara. Robert Urban v roli páška či chuligána Rafaela nepatrně přehrává, naopak naprosto věrohodná ve své tragicky nešťastné lásce je Marie, dcera sedláka Krále v podání Lady Bělaškové. Výraznou postavou jsou i Jinďrich, Králův syn, jak jej ztělesňuje Jan Kovář, a to v obou rovinách postavy – jako stále ještě nedospělý syn svého otce i jako maskara Smrti. Tajemník Tomáše Jirmana, Předseda Miroslava Rataje, Cihlář Vladimíra Čapky a Paní Pražka v podání Veroniky Forejtové. Konec masopustu v provedení ostravské činohry NDM je velkou jevištní freskou, skutečně barvitou podívanou, a byt velice zábavnou formou, přece jen velmi vážně varuje před rezignací na poselství minulosti a pravdy obsažené v historické paměti. (lav)